

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

La fel ca în alte state membre, competența internațională este stabilită în mare măsură de „Regulamentul Bruxelles la” (Regulamentul nr. 1215/2012, denumit în cele ce urmează „regulamentul”). Regulamentul permite introducerea unei acțiuni – în special în cazul în care întreprinderea (sau o sucursală a acesteia) are sediul social în Austria – indiferent de locul în care se află domiciliul reclamantului și/sau de statul al cărui resortisant este. Alte competențe sunt menționate la articolul 7 din regulament. Locul în care s-a produs fapta prejudiciabilă sau locul în care ar fi trebuit să fie îndeplinită o obligație contractuală ar putea prezenta relevanță.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică și infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Dreptul austriac în materie de răspundere extracontractuală nu conține dispoziții specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului. Cu toate acestea, în cazul în care o gravă încălcare a drepturilor omului are ca rezultat încălcarea unui drept individual protejat prin lege, poate fi luată în considerare răspunderea contractuală generală. Cu alte cuvinte, orice persoană care, în mod intenționat sau din neglijență, aduce atingere în mod ilegal vieții, sănătății, libertății, bunurilor sau oricărui alt drept al unei alte persoane, este răspunzătoare pentru prejudiciul produs. În cazul în care prejudiciul cauzat vizează viața sau integritatea fizică, sănătatea, libertatea, bunurile sau orice alt drept, este răspunzătoare nu numai persoana care a cauzat prejudiciul în mod direct, dar și orice persoană care nu a întreprins acțiunile necesare și rezonabile pentru a preveni producerea prejudiciului la nivelul unui terț, în cazul în care persoana respectivă a creat o sursă de risc (*Verkehrssicherungspflicht*).

Din punctul de vedere al dreptului penal, gravele încălcări ale drepturilor omului sunt considerate, de asemenea, infracțiuni generale.

3. Sunt victimă a unei încălcări a drepturilor omului care este consecința activităților unei corporații transnaționale europene și a fost comisă în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

A se vedea secțiunea 4 de mai jos.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Există și alte servicii publice (cum ar fi Inspecția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

La fel ca în alte state membre, competența internațională este stabilită în mare măsură de „Regulamentul Bruxelles la” (Regulamentul nr. 1215/2012).

Regulamentul permite introducerea unei acțiuni – în special în cazul în care întreprinderea (sau o sucursală a acesteia) are sediul social în Austria – indiferent de locul în care se află domiciliul reclamantului și/sau de statul al cărui resortisant este. Alte competențe sunt menționate la articolul 7 din regulament. Locul în care s-a produs fapta prejudiciabilă sau locul în care ar fi trebuit să fie îndeplinită o obligație contractuală ar putea prezenta relevanță. În cazul în care nu se aplică Regulamentul Bruxelles la sau Convenția de la Lugano din 2007 (Convenția privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială), competența internațională este întotdeauna conferită în temeiul articolului 27a din Legea privind competența judiciară (*Jurisdiktionsnorm* – JN) dacă o instanță austriacă are competență teritorială. Cu toate acestea, competența în cazul producerii unui prejudiciu în temeiul articolului 92a din JN se întemeiază exclusiv pe locul în care a avut loc comportamentul prejudiciabil. Cu toate acestea, ar putea fi avute în vedere și alte competențe, cum ar fi competența de la locul săvârșirii, în temeiul articolului 88 din JN sau competența de la locul în care se află bunul, în temeiul articolului 99 din JN.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor mecanisme de tratare a plângerilor sau a serviciilor de mediere? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea acestor mecanisme și servicii? + 6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă a încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? În ce condiții am acces la asistență judiciară? Ce cheltuieli sunt acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE?

Acordarea asistenței judiciare nu este legată de deținerea cetățeniei austriece sau a cetățeniei UE.

Scopul asistenței judiciare este de a permite tuturor justițiabililor să își exercite drepturile în temeiul dreptului civil sau să își apere drepturile în instanță, indiferent de situația financiară individuală. Costurile care decurg din introducerea unei acțiuni în instanță nu ar trebui să constituie un obstacol în calea executării cererilor sau a apărării unei persoane, chiar și atunci când persoana nu dispune de resurse proprii suficiente. Posibilitatea acordării de asistență judiciară este menită să elimine diferențele care rezultă din situația financiară individuală și să permită nu numai respectarea principiului egalității, ci și a dreptului consacrat la articolul 6 alineatul (1) din Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO), și anume respectarea dreptului de acces liber și neîngrădit la justiție, precum și asigurarea accesului egal la justiție pentru toți.

Cu toate acestea, o parte la o procedură judiciară căreia i se acordă asistență judiciară este scutită numai cu titlu provizoriu de obligația de a suporta propriile cheltuieli de judecată. Partea adversă nu beneficiază de această scutire provizorie.

Instanța va acorda asistență judiciară unei părți numai dacă, în caz contrar, desfășurarea procedurilor ar aduce atingere mijloacelor necesare pentru întreținere ale părții respective. Pentru a exista o șansă de acordare a asistenței judiciare, acțiunea în justiție sau apărarea avută în vedere nu trebuie să fie în mod vădit abuzivă sau inutilă.

„Mijloace necesare pentru întreținere” înseamnă resursele de care are nevoie partea pentru un nivel de trai modest, pentru sine și pentru orice membri ai familiei de a căror întreținere este răspunzătoare. Mijloacele necesare pentru întreținere se încadrează în zona dintre întreținerea „de bază” și cea „adevătată”. Acestea se situează între venitul statistic mediu al unei persoane care desfășoară o activitate remunerată și nivelul minim de subsistență. Pentru cauzele internaționale, ceea ce este necesar pentru un nivel de trai modest se stabilește în funcție de circumstanțele de la locul de reședință.

Elementele care pot face obiectul asistenței judiciare sunt enumerate la articolul 64 din Codul de procedură civilă al Austriei.

În anumite condiții, este posibil ca reclamantii care nu sunt resortisanți ai Austriei să trebuiască să acorde o garanție în conformitate cu dispozițiile articolului 57 din Codul de procedură civilă, ceea ce înseamnă că pârâtul, dacă solicită acest lucru, trebuie să primească o garanție pentru cheltuielile cu procesul. Cu toate acestea, multe acorduri bilaterale prevăd excluderea acestei dispoziții privind garanția. În plus, o scutire de la acordarea unei garanții pentru cheltuielile cu procesul este posibilă și în cazul asistenței judiciare [articolul 64 alineatul (1) punctul (2) din Codul de procedură civilă].

Acordurile bilaterale încheiate de Austria sunt disponibile pe site-ul web al Ministerului Afacerilor Europene și Internaționale:

[Bilaterale Staatsverträge – BMEIA, Außenministerium Österreich.](#)

Ultima actualizare: 22/11/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.